

[Stensballe.]

1929, men kun med 120 000 Kr., medens Udgifterne for samme Aar er steget med 1,4 Mill. Kr. For Norges Baner har jeg kun Opgørelsen fra Juli til December. Der er Indtægten gaaet ned med et lille Hundrede Tusinde, men Udgifterne er samtidig gaaet ned med ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. For Finlands Jernbaner er, fra Januar til December 1930, Indtægterne gaaet ned med 1,9 Mill. Kr., men Udgifterne med 23 Mill. Kr. For Sveriges Statsbaner er Indtægterne fra Januar til December dalet med 9 Mill. Kr., men Udgifterne er faldet med 4 Mill. Kr. For de svenske private Jernbaner er Indtægten gaaet ned i Tidsrummet Januar—December med 12 Mill. Kr., men Udgifterne er samtidig gaaet ned med 6 Mill. Kr., alt i Forhold til 1929.

Man vil altsaa se, at for samtlige andre skandinaviske Lande har der været en Udgiftsnedsettelse i de paagældende Aar, men for Danmark har der været en Udgiftsforøgelse, og en Udgiftsforøgelse, der beløber sig til ca. 7,4 Mill. Kr., omtrent lige saa meget som hele Afskrivningen paa Statsbanerne regnskabsmæssig andrager. At det er og bliver faretruende, ja, det mener vi siger sig selv, og at der maa ske en radikal Ændring paa det Omraade er ogsaa ganske givet. Hvis det saa endda var saadan, at nu kunde man se Bunden, at man troede, at nu vilde det ikke stige mere paa Udgiftssiden — men det er jo ikke Tilfældet. Vi staar overfor en Ændring i Københavns Nærtrafik, Elektrificeringen, om hvilken vi med Sikkerhed ved, at den, ogsaa paa Grund af Konkurrencen baade fra Rutebilerne og fra Københavns og Gentofte Kommuner Side gennem Udviklingen af deres Sporvejsnet, maa og skal give Millionunderskud i de første Aaringer, og Spørgsmaalet er, om det da under de nuværende Forhold er forsvarligt at gaa til ikke blot at paaføre Statsbanerne denne store Merudgift paa Driftsregnskabet, men ogsaa at trække saa store Beløb til Anlæg paa Statsbanerne, Anlæg, om hvilke vi med Sikkerhed ved, at de ikke kan forrentes, i hvert Fald ikke under de nuværende Forhold.

Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa. Jeg haaber jo, at den højtærede Finansminister vil modtage Forslaget med den alsidige Sammensætning af Kommissionen, vi har foreslaaet. Gennem Kommissionen vil man faa Lejlighed til at faa disse Forhold nærmere drøftet og klaret, men ellers faar vi jo i hvert Fald i det Udvalg, som jeg agter at foreslaa nedsat, naar Tiden

kommer til at behandle dette Lovforslag, Lejlighed til her i dette høje Ting at faa fremskaffet de fornødne Oplysninger til grundig Bedømmelse af Forholdene.

Som jeg nævnte, har vi ogsaa ønsket Takstforholdene ved Statsbanerne undersøgt, eventuelt Ændringsforslag fremsat, samt undersøgt Spørgsmaalet om Forsvarligheden af Opretholdelsen af Driften af saadanne Stationer og Banestrækninger, hvis Trafik er tilbagegaaende, for eventuelt at foreslaa Nedlæggelse af saadanne eller Simplifikation og Billiggørelse af Driften. Hvis vi sammenligner Driften paa adskillige af Statsbanestrækningerne med tilsvarende Strækninger paa Privatbanerne, skal det nok vise sig, at der er en ganske mærkværdig Forskel, en Forskel, som ikke taler til Gunst for Statsbanedriften. Vi maa arbejde hen imod Billiggørelse, og kan det ikke naas ved, at Banerne drives af Staten, har vi ønsket Forholdene undersøgt og eventuelt Forslag fremsat om Oprettelse af et særligt Driftsselskab for Statsbanerne. Vi ved af Erfaring, at saadanne Selskaber har bevirket Forbedringer i andre Lande; jeg skal her nævne Belgien, uden at jeg dog i Detailler er inde i dette Forhold. Men ogsaa dette Spørgsmaal kan vi faa fremdraget og undersøgt i en saadan Kommission. Jeg tror, at hvis man ønsker — og det ønsker jeg i hvert Tilfælde —, at der skal blive Ro for Statsbanerne til at arbejde, maa der gøres noget ekstraordinært; man kan ikke blive staaende ved det, der hidtil er sket. Jeg tror, det vil være heldigt, navnlig under Hensyn til Undersøgelsen af Forholdet med et særligt Driftsselskab for Statsbanerne, at faa tilkaldt sagkyndige ogsaa fra Udlandet for derigennem at søge at faa mere ud af det store, vigtige Statsaktiv, som jeg erkender at Statsbanerne er, et Aktiv, som gerne skulde benyttes fuldt ud til Befolkningens Bedste, saa at den i større Grad end nu kan knytte sig til Banerne og ikke vende sig imod dem, saaledes som det nu ofte sker, idet Folk gaar over til andre Befordringsmidler, der, naar man undersøger Forholdene til Bunds, i Sandhed ikke er til Befolkningens Gavn.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale ogsaa dette Forslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 10 med følgende Dagsorden: